

МЫ ВУЧИМСЯ У „ПРАВДЫ“

ШКОЛА БОЛЬШЕВЦКАГА ВЫХАВАННЯ

Выключную ролю ў барацьбе за Кастрычнік, у заваяванні і ўмацаванні дзяржавы пролетарыята, за пачудовую сацыялістычную краіну адыграла «Правда» — цэнтральны орган нашай партыі, 25-гадовай якой мы сёння адзначаем. Яна з'яўляецца магучым калектыўным агітатарам, прапагандастам і арганізатарам усяго партыйнага, пазаровага ўзроўня прапагандава-агітатарскай работы сярод камуністаў і неарганізаваных большавікоў. «Правда» з любоўю чытаюць мільёны савецкага народу.

«Правда» — непакісны праведнік партыі Леніна-Сталіна. Яна нямае выхавальнае сотні тысяч новых большавікоў-ленінаў, перадае байцоў за справу сацыялістычнага будаўніцтва.

Узровень большавіцкай партыйнасці, рэвалюцыйнай пільнасці, істотнай барацьбы за адзінаства партыі паказвае «Правда», якая перыядычна барыцца супроць ідэалогічнага трагізму і правага палітэзізму — зямляўладарскага, буржуазна-дэмакратычнага, а таксама і ў рэспубліканскіх газет «Візіты» і «Рабочае».

Таварыш Сталін вучыць нас, што «другі — азіяны зброя, пры тым жае якой партыі штодзённа, шпатоўна гаворыць з рабочым класам на сваёй, тэрэбнай ёй мове...», што «другі... — самая вострая і самая моцная зброя нашай партыі». Гэтыя ўказанні правядыра нашай партыі не ўсеяны рэалістычнай практычнасцю. Недастаткова яшчэ сувязь газет са сваімі чытацямі. Карэспандэнтскія матэрыялы на старонках задушаюцца, галоўным чынам, работнікамі саміх рэдакцый.

Інфармацыя аб партыйным жыцці неданасна і неапрацавана. З пятага партыйнага жыцця выхавальнае асобныя факты і з'явы. На старонках нашых газет з'яўляюцца глыбока пастаюча найбольш вострыя пытанні партыйнай работы і сур'ёзна іх абгульчэння. Артыкулы і карэспандэнтскія на партыйныя томы «Судзія», дрэнна апрацаваны літаратурна, маюць змястоўнасць і пабудову.

Нашы газеты яшчэ многую і многую інфармацыю вучыць нас аб выхавальнай «Правда», слаўны юбілей якой наша партыя і ўсе працоўныя сёння адзначаем.

М. ЛІТВІН,
Сакратар Сталінскага РК КП(б)Б.

АРГАНІЗАТАР ПЕРАМОГ КАЛГАСНАГА ЛАДУ

Большавіцкая «Правда» многа дапамагае нам разабрацца ў міжнародных падзеях. Мне зараз зусім зразумела арганізацыйная палітыка фашысцкіх запавяў Германіі і Італіі — на захадзе і Японіі — на ўсходзе, якія рыхтуюць новую вайну супроць Савецкага Саюза.

Усё, што друкаваецца на старонках «Правды» зусім зразумела і даступна для калгаснікаў. Я ўважліва сам прачытаю кожны артыкул, кожную інфармацыю, а за тым даю газету калгаснікам. Яна часам з захваленнем чытаюць пра ўсе навіны і навіны.

Мне і ўсім калгаснікаў і калгасніц «Правда» вучыць большавіцкай пільнасці, як трэба распазнаваць і рашуча грамадзянскіх ворагаў — траіцкістаў і праваых. Мы ўважліва чытаем і газет аб дзейнасці ворагаў калгаснага ладу — траіцкіста-фашысцкіх агентаў, якія імкнўліся ліквідаваць калгасы, надаць яро на працоўнае сялянства.

— Усе нашы калгаснікі і калгасніцы, як адзіны, замагаюць, што ніколі не дазволіць ворагам пасягнуць на нашы заможнасці і культурнае жыццё, якое даў нам родны і любімы праведны таварыш Сталін.

Наш калгас, як і ўсе калгасы Савецкага Саюза, з кожным годам мацнее, развіваецца, умацоўваецца арганізацыйна і гаспадарча. Мы маем многа складаных сельскагаспадарчых машын. Калгаснікі жыццём заможны і культурны.

У барацьбе за моцны калгас дапамагае нам наша «Правда», якая вучыць, як пастаўнаўска амагацца за ўраджай, як большавіцкі калгас, за заможнасць пачаснае жыццё. Мне, як старшынні калгаса, «Правда» вельмі дапамагае працаваць з людзьмі, штодзённа праводзіць у жыццё Сталінскую Канстытуцыю.

Ва ўсёй рабоце «Правда» стала маім спадарожнікам. Яшчэ ў гады грамадзянскай вайны я слухаў на Фронтзе, як чырвонаярмейскія чыталі большавіцкую «Правду». Яна паказвала шлях за перамогу ў барацьбе за савецкую ўладу, за пачаснае жыццё. Яна ўпамяла агульшчы і веру ў перамогу. Кады я стаў старшынні калгаса, «Правда» вучыць мяне, як трэба амагацца за развіццё сацыялістычнага гаспадарства.

У дзень слаўнага 25-годдзя я шчыра вітаю большавіцкую «Правду».

БЕЛІН С. І.
Ордэнаоносец — старшынні калгаса
«Чырвоны партызан», Менскага раёна.

БЫЦЬ ПІЛЬНЫМІ ДА ВОРАГАЎ

Я працую старшынні партгаснага сельсавета. Дачу расказаць, як наша большавіцкая газета «Правда» дапамагае нам у ахове заходніх граніц вайскага Савецкага Саюза.

Вельмі часта на старонках газеты асвятляецца гераізм нашых слаўных партгаснаў, якіх дапамагаюць калгасніцы ахоўваць мірную працу ў сацыялістычнай краіне. Мы вучымся і пераімаем вопыт слаўных партгаснаў і калгаснікаў Давыда Усходу і ўсё больш умацоўваем нашы заходнія граніцы.

Добра памятаючы, як капіталістычныя арганізацыі, якія кожны дзень працягваюць пераварожанне нашых партгаснаў у вайсковы і непрыступны крэпасць абароны СССР.

У дзень слаўнага 25-годдзя газеты «Правда» нашы калгаснікі ўсё, як адзіны, замагаюць, што савецкія граніцы з'яўляюцца на замку і ні адзіны джыерсант, ні адзіны шпіён з фашысцкай агітатывы не ступіць нагой на нашу зямлю.

«Правда» вучыць большавіцкай пільнасці, перыядычна большавіцкай пільнасці, перыядычна большавіцкай пільнасці — траіцкістаў і праваых. Асабліва

тут на граніцы мы ўмацоўваем класавую пільнасць, вучымся распазнаваць і грамадзянскіх ворагаў з большавіцкай пільнасцю.

«Правда» дапамагае мне перабудаваць работу сельсавета, хутчэй павярнуць сельскі савет гаварыць да выбаршчыкаў, надаць пачаснае сувязь з масамі. Зараз у сельсавета добра працуюць секцыі і дэпутатскія групы. Гэта вельмі дапамагае ў правядзенні вясновай сабесы. Вывіслю работу па мабільнасці калгаснікаў і калгасніц на барацьбу за высокі стваліны ўраджай, за 7—8 мільярадаў пудоў хлеба праводзіць наспяненны газетны і брыгады.

Нашым лепшым падарункам і падэкай газеце «Правда» за вучобу і дапамогу ў рабоце з'яўляецца высокаакаянае правязанне вясновай сабесы. За гэта замагаюць ўсе калгасы нашага сельсавета.

У дзень слаўнага 25-гадовага юбіляя — пачынае прыватнае калгаснікаў партгасна сельсавета большавіцкай «Правда».

ЛАЗАРЭВІЧ Д. І.
Старшынні Басюкага сельсавета,
Логойскага раёна.

НА РАЁННЫХ ПАРТЫЙНЫХ КАНФЕРЭНЦЫЯХ СТАЛІНСКІ РАЁН

Раённыя пасаджэнне канферэнцыі 4 мая пачалося працягам справядлівага даклада райкома. Тав. Літвін спыняецца на пытанні партыйнай прапаганда ў раёне. З даклада выйсюваецца зусім незвычайнае становішча партыйнай прапаганда і зусім дрэннае кіраўніцтва райкома гэтай важнейшай работай.

Не было чым пахваліцца дакладчыку і ў пытанні пастаючых палітычных з'яўленняў. Хача т. Літвін і гаварыць, што тут мы маем больш уменшых факты, але ні аднаго прыкладу пастаючых палітычных агітатарскай работы т. Літвін не прыгавор.

Некалькімі словамі абмежавалі дакладчык на пытанні аб кіраўніцтве райкома пазарова друкам. У такім-жа духу былі асвятлены і іншыя пытанні: кіраўніцтва камсамалам, становішча работы з кандыдатамі і спачувальнымі, кіраўніцтва стаханавіцкім рухам. Як выхад, трэба сказаць, што хача т. Літвін і ўважваў на пачаснае жыццё ў пастаючых унутрыпартыйнай работы, усё-ж сапраўдны кіраўніцтва неахочаў работы райкома, яго бюро, асобных работнікаў апарата ў дакладзе Літвіна не было, зусім правільна залогаты рэзка крытыкавалі не толькі работу райкома, але і змест даклада.

Пасля справядлівага рэвізійнага камісіі райкома пачаліся спрэчкі на дакладах. На раённыя пасаджэнні ў спрэчках выступіла 11 чалавек. Выступаўшы таварышы крытыкавалі сістэму кіраўніцтва райкома. Так, выступаўшы ў спрэчках т. Бузыч (завод імя Варашчылава) гаварыў аб тым, што крытыка ў раённай арганізацыі не была разгортвана. Кады і былі асобныя спробы больш рэзка крытыкаваць, то гэтыя пытанні абыходзіліся, на іх не разгавалі.

Кіраўніцтва райкома не разгавала на раз вельмі рэзкае пытанне, выйсюваемы кіраўніцтвам партгаснаў партгаснаў. Аб гэтым гаварылі і прыводзілі каментарныя факты т. Бузыч, партгорг аўтар.

Усе выступаючы таварышы рэзка крытыкуюць райком за тое, што аспэчваюць пытанню ў партыйнай рабоце — партыйнай прапагандае — зусім не ўважліва неабходнай увагі і кіраўніцтва. Асабліва славасціка, фармілізм у пастаючых партыйнай прапагандае. Кады прапагандаістаў не атрымліваюць ад райкома неабходнай дапамогі, парады, метадычнага ўказання. Аб іх даведваюцца толькі тады, кады той ці іншы прапагандаіст набываў, тады яго выклікаюць і як пакараць прапагандаістаў.

Выступаўшы ў спрэчках дэлегат студэнта ВКСП(б) т. Беленькая гаварыла аб фактах паражэння адсутнасці партыйнага КП(б)Б. Яна разгавала партыйнага канферэнцыі, як РК КП(б)Б пазарова партыйнай арганізацыі вырашаў раз пытанне аб ВКСП(б), нават не лічыць патрэбным даваць да ведама партыйнай арганізацыі аб сваім становішчы.

Тав. Беленькая таксама рэзка крытыкавала Савецкадзель ЦК КП(б) Беларусі, які амаль зусім не кіруе работай школь. Зусім правільна крытыкавалі РК КП(б)Б дэлегаты армейскіх партыйных арганізацый.

Не было ні аднаго выхадку ў пытанні работы райкома, каб ён на сваіх пасаджэннях заслухаў даклад палітработніка або вайскова аб пастаючых падзеях у вайсковых частках.

Не гледзячы на тое, што пасля апошняга пленума ЦК ВКП(б) прайшоў больш 2 месяцаў, райком КП(б)Б не перабудаваў сваю работу ў адпаведнасці з гістарычным рашэннем Пленума і ўказаннямі, дадзенымі ў дакладзе і заключным слове таварышам Сталіным. Аб гэтым гаварылі выступаючы ў спрэчках.

Усю ў спрэчках уцора выступіла 25 чалавек. Сёння спрэчкі прадаўжаюцца.

О. К.

КАГАНОВІЦКІ РАЁН

Уцора на раённыя пасаджэнні партыйнага канферэнцыя Кагановіцкага горраёна заслухала справядлівы даклад т. Варочанца аб рабоце райкома. Ахарактарызаваўшы палітычную абстаноўку ў ўмовах, якіх дазваляе працаваць райкому працаваць за пазарова галы, т. Варочанца спыніўся на правядзенні праверкі і абмене партыйных дакументаў.

Некаторыя партыйныя арганізацыі — гаворыць т. Варочанца, — захаваліся агульным уздымам партыйнай работы, у першую праверку партыйных дакументаў дапусцілі некаторае самауважненне (партгаснаў Інстытута наменшасцей, апрадуба, Белькасаўска і інш.). Гэтым самауважненнем спрыяў і раённы камітэт партыі сваімі пастаючымі аб вышніх праверкі партыйных дакументаў. У выніку — у раёне партыйных арганізацый пасля праверкі і абмену былі выкрыты грамадзянскія ворагі народу.

Гаворачы аб выяўленых ворагах народу ў ВД, ВП, Варочанца, Наркамсеты, і інш., т. Варочанца адзначыў, што партгаснаў гэтых устаноў не зрабілі асабліва адпаведных палітычных вывадаў у сваёй рабоце па далейшаму выкарыстанню роўняў варажых элементаў.

Ахарактарызуячы справядліва-выбарчыя сходы партыйных партгаснаў, т. Варочанца разам са ствалічымі фактамі, — як рост палітычнай актыўнасці камуністаў, разгортванне самакрытыкі, — прыводзіў факты паражэння ўказанняў ЦК ВКП(б) аб выбарах і факты запіску крытыкі, якія мелі месца ў Наркамсеты і іншых арганізацый, асабліва партгаснаў устаноў. Кіраўніцтва гэтых устаноў выказваліся на сходах апошнім і сачыліся таварышам, якія крытыкавалі іх.

Зусім мала т. Варочанца гаварыў аб рабоце бюро, пленума райкома і яго членаў, а таксама апарата райкома. Аб гэтым гаварылі ў сваіх выступленнях дэлегаты канферэнцыі. Тав. Ганчароў (завод «Пролетарый») адзначыў, што члены бюро

раёна не звязаны з партыйнай масай, што ў райкоме ёсць нават так званыя, ганаровыя члены, як Гораўкер, Булькевіч, Беня. Яны ў рабоце пленума не ўважліваць, і бюро райкома на гэта не разгавала.

З членаў райкома, асабліва рабочымі-камуністамі, не працавалі. Аб гэтым гаварыла ў сваім выступленні член райкома Зеленька — работніца фабрыкі «Кастрычнік».

Выступаўшы ў спрэчках Левін (сакратар парткома літоўскай фабрыкі), Пятроўская (сакратар парткома фабрыкі «Чырвоны таварышчы»), Вадаўка і іншыя крытыкавалі райком за зусім неадпаведнае кіраўніцтва сакратарам парткомаў.

У райкоме ведалі толькі сакратароў больш буйных партыйных арганізацый, — гаворыць т. Левін, — як Гебена, Вудыч, Капоціка, а з астатнімі не працавалі. Райком спэцыялістаў ведаў аб тым, якіх выхавальна Канстытуцыя. Прышоў інстытутар кульшона т. Рудын, наладзеў у парткоме спісы гурткоў, агітатароў і найшоў. А праз дзе галіны мае выклікалі ў райком і прапанавалі дамагалься бюро РК аб становішчы палітычнай агітатывы.

Выступаючы гаварылі аб тым, што райком не арганізаваў семінара сакратароў парткомаў для абмену вопытам работы. Яны гаварылі аб тым, што сакратары райкома, кады былі партгаснаў палітычкі, толькі выклікалі сакратароў і прапачуюць іх дамагалься на бюро аб тым ці іншым пытанні. Крытыкавалі, але яшчэ не дадзена, работу інструктароў райкома, якія прыхавалі ў партгаснаў партгаснаў толькі для таго, каб атрымаць весткі, але не дапамагаюць у рабоце.

Уцора на раённыя і вечаерныя пасаджэннях ў спрэчках выказаўся 22 чалавекі. Запісалі ў спрэчкі 94 чалавекі. Працяг спрэчак сёння.

Ц. ФРЫД.

АЯВЫ ОРГАН БОЛЬШЕВЦКАЙ ПАРТЫ

Газета «Правда» — баявы орган нашай партыі — дае выхавальнае змястоўнасць і штодзённа ўказанні на большавіцкую выхавальна мас і кіраўніцтва імі на нашым участку сацыялістычнага будаўніцтва. У гэтых выхавальных артыкулах мы іхадзім аднак на ўсе хладоўныя пытанні жыцця і работы нашай партыі.

«Правда» вучыць партыйнага кіраўніцтва, гаспадарчага і савецкага работніка будаўніцтва ў складаных пытаннях нашай агітатывы, штодзённа ўказваючы як трэба барацьбу з класавымі ворагамі — ідэалогіямі, шпіёнамі і джыерсантамі.

Я пачаў рэгулярна чытаць «Правду» з 21 года. І за гэтыя 16 год яна дапамагла мне вырасіць палітычна і культурна. Яна была выхавальным кіраўніком у гэтай практычнай рабоце на ўсіх участках, які мае пасаджэнне партыі.

КУЗЬМІН,
Сакратар Магілёўскага РК КП(б)Б.

МЯНЕ ВЫХАВАЛА „ПРАВДА“

Пры дапамозе «Правды» я стаў нахаднікам, узяў стаханавіцкія металы сваёй рабоце.

Шматлікія матэрыялы на старонках «Правды» аб выхавальнасці ў нашай краіне аб развіцці творчай мыслі працоўных зусілы мяне задумаць над пытаннем: чаму мне не ўвесці якое-небудзь уажаўнасць у рабоце. І вось, у 1929 годзе я эрышню механізаваў птамтоўку дэталі да вагата, якая раней рабілася ўручю. Гэта патрабавала кошт кожнай дэталі з да 3 копеек. З таго часу я не пераважываю над выхавальнасцю і рэалізацыяй. Партгаснаў Совет выхавальнасці ўважарозіў мяне сячжом ешчаму выхавальнасці і даў ганаровую імяту.

На зары стаханавіцкага руху быў у

М. Г. ГЛАЙХЕНГАУЗ,
Майстар заводу імя Варашчылава,
член КП(б)Б.

АБ РАБОЦЕ НАД ПІСЬМАМІ ПРАЦОУНЫХ У „ЗВЯЗДЗЕ“

У 1934 годзе рэдакцыя «Звязды» атрымала 17.662 пісьмы, у 1936 годзе — 1.110 пісем. Падошлечце пісем працоўных у гэтым годзе павялічылася ў некалькі раз. У студзені гэтага года рэдакцыя атрымала 2.271 пісьмо, у сакавіку — 4.027, у красавіку — 3790.

Як працую адзед пісем над пісьмамі? Усе раёны Беларусі развіты на тры зоркі, па вытворчым прыпынку. Над сямямі, пастаючымі ў зоны, працуюць уажаўнасці пісьмаў. Хача гэта структура ўведзена наадаўна, але яна ўжо апраўдае сябе. Яна дае магчымыя групе пішчычальна палітычнае і эканамічнае аповішча раёнаў, узнімаюць на аснове сёння важныя пытанні на больш прынятае палітычнае вышнію, сур'ёзна працаваць з аўтарскім пісьмом, уважліва сачыць за скаргамі рабочых і калгаснікаў.

Чытаюць пісьмы ў аддзеле літаратурна-рабятніцкай. Яны складаюць зводкі з протай характарыстыкаў на кожнае прымае пісьмо. Работар знаёміцца са зместам усіх пісем і зазначае, што раіць з тым ці іншым пісьмом.

У аддзеле ўстаноўлены такі парадак, што таварышныя работнікі, кіраўнікі зон абавязаны сістэматычна сачыць за праходжаннем пісьма, незалежна ад таго, ці ліжа яно для апаблікавання, ці пісьма на разгаванне ў партгаснаў або ўважліва арганізацыі. На яго абавязку ляжыць і свечаснае адказ аўтарам.

За чатыры месяцы бегучага года раёны змянілі на сваіх старонках каля 300 пісем працоўных, узяўшы раёнаў пільнасцю іх сігналы.

Вывіслю колькасць пісем паслана ў вайсковыя органы для прыняцця мер па адказах, якіх давалі ў пісьмах.

Пісьмы, якія востры палітычны характар, як правіла, накіроўваюцца ў райком партыі. Пісьмы, якія сігналізуюць аб неахочаў у рабоце савецкага апарата, аб

парушэнні савецкіх законаў, мы пасылаем у райвыканком.

Раёны і інш. арганізацыі мы накіроўваем пісьмы, якія расказваюць аб фактах, па якіх гэтыя арганізацыі могуць сама прымаць рашэнні.

З атрымання адказаў на пісьмы відаль, што абсалютна большасць іх пры праверцы на месцы пацверджаныя. За 1936 год рэдакцыя атрымала 17.047 адказаў, з якіх пацверджаны 13.446 і за 1937 год — 3.140 адказаў, з іх 2.082 пацверджаныя.

Работнікі, калгаснікі і інтэлігенцыя ў сваіх пісьмах успрымаюць рад фактаў асабліва і бюракратычных скажанняў у асобных званнях нашага апарата. Успрымаюць рад фактаў класаво-паражыццёвых, абураліна супроць усяго таго, што перахвалюе хуткаму развіццю сацыялістычнага будаўніцтва.

Далей некалькі палітычных фактаў.

Калгаснікі з калгаса «ХУІ партыйны з'езд» і з калгаса «Новы шлях», Тураўскага раёна, прыслалі нам пісьмы, у якіх яны ішлі, што праўдліва калгаснае груба парушае статут сельскагаспадарчых арцель. Гэтыя пісьмы былі накіраваны на разгаванне тураўскага райвыканкому, які на пачатку гэтых сігналаў успрыў у калгаса раёна ўлінае пазіраванне працую калгаснікаў, бяздушныя, лачушыя адносіны да пётр калгаснікаў, а таксама і за сёмай чырвонаярмейцаў. Гэта пытанне абмяркоўвалася не толькі на прадзёму райвыканкома, але і педлаўмі сельсаветаў і сходамі калгаснікаў.

Або ўдзель такое пісьмо калгаснікаў з калгаса імя Галадзела, Калаткевіцкага раёна, якія нам сігналізавалі аб безападарчаны ў гэтым калгасе і аб аўтожытываў з боку старшын яго. Пісьмо таксама было накіравана райвыканком, які дэталіва праверыў факты на месцы і

Курсанты Вышэйшай школы прапагандаістаў пры ЦК КП(б)Б т. Сінчыліна і Юхнавіціца за чытай «Правды».

ўстаноўлі, што старшынні калгаса Алесенка даў калгас да развалу. Агульным сходам калгаснікаў і прэзідыуму райвыканкома справу аб Алесенку провадзіў сучу.

У калгасе праведзена вялікая работа па арганізацыйна-гаспадарчаму ўмацаванню яго.

Удзельнікі РК КП(б)Б па пісьму калгасніка з калгаса імя Леніна ўспрыў алачынную безападарчаны ў калгасе і спецыяльнай пастаючым райкома КП(б)Б прымаў рад практычных мерапрыемстваў для наладжання работы ў калгасе і адараўлення кіраўніцтва.

Таких фактаў можна было прывесці некалькі савес, кады на пісьмах працоўных успрымаюць рад сур'ёзных спраў.

Але, на вялікі жаль, многія раёныя арганізацыі не навучыліся прыслухоўвацца да сігналаў працоўных.

Таварыш Сталін нас вучыць, «што аднаго толькі нашаго вопыту, вопыту кіраўнікоў неадастаткова для таго, каб правільна кіраваць, што неабходна, стала быць, дапаўніць свой вопыт, вопыт кіраўнікоў, вопытам мас, вопытам партыйнай масы, вопытам рабочага класа, вопытам народу».

І далей у заключным слове на Пленуме ЦК ВКП(б) ён гаворыць: «Гэта значыць, нарошце, чула прыслухоўвацца да голасу мас, да голасу разнавых членаў партыі, да голасу так званых «маленькіх людзей», да голасу народу».

Ці ўсе кіраўнікі зразумелі гэта ўказанне таварыша Сталіна. Не, дадзена не ўсе. Дастаткова ўказаць, што на Кічэўскаму

раёну за 1936 год не адказана на 90 пісем і за гэты год — на 156. А між тым, рад пісем, дасланых рэдакцыі, сігналізуюць аб вельмі сур'ёзных справах. Вось іны. 27 лютага рэдакцыя паслала РК КП(б)Б пісьмо калгасніка, у якім ён пачаў нам, што старшынні і рахунковы калгаса «Другая пішчэўка» разстрашлі калгаснага сродкі і што ў часе абмеркавання Канстытуцыйнага зачаткаў раёна аўна запіскаў самакрытыку, но даваў калгаснікам гаварыць аб фактах зложыўвання з боку старшынні калгаса. Да гэтага часу РК КП(б)Б нам не адказаў на гэты пісьмо.

Адоўжваючы і райвыканком на рад пісем, па якіх патрабавалася неадкладнае разгаванне. Па пісьмо аб разбаварожанні і прысвойванні калгаснага добра старшынні калгаса імя Убаравіча і аб шкідлівых адносінах да захавання жонкі у калгасе «Соцыялізм» з 5 красавіка райвыканком нам не адказаў.

Не можа пахваліцца асаблівай апертыўнасцю па расследванню і прыняццю мер па пісьмах працоўных і пракурор Кічэўскага раёна.

Не лепш справа абстаіць з разгаваннем на пісьмі ў Талачынскім раёне. Раёныя арганізацыі не адказалі на 92 пісьмы за мінулы год і на 108 за гэты год.

Райкому яшчэ ў лютым паслана па разгаванне пісьмо калгасніка. Ён пісаў, што апысаванні элементы рабурваюць калгас «Перамога». У выніку іх варомай

работы калгаснікі пакідаюць калгас. РК не палічыў патрэбным да гэтага часу адказаць на пісьмо, якія меры прыняты.

Па прыкладу РК КП(б)Б, райвыканком таксама не спынаецца расказваць ад сігналаў, якія ў яго марнуюцца ў пісьмах.

Такая-ж факты бюракратычных і партгаснаў адносіны да пісем працоўных маюць месца ў Аршанскім, Жлобінскім, Шклоўскім і ў іншых раёнах.

Вызваюць выклікі, кады асобныя кіраўніцы змесціць тымбай праверкі фактаў і прыняцці мер па сігналах працоўных абмяжоўваючы фармальна-бюракратычнай адпаведнасцю, часамі нават уводзяць у змян рэдакцыю і аўтара.

Нам было накіравана хойніцкаму райвыканкому пісьмо калгаснікаў, што старшынні калгаса «Комсомолец» п'ястэўка, што ў калгасе раскратэна пасенная будыла. Ён востры раёна праз 5 месяцаў райвыканком адказаў і адказаў на гэта пісьмо. Вост змест гэтага адказаў:

«Рэдакцыя газеты «Звязда», на ваш М. . . . Паведамляем, што праведзена праверка звесткі «Група партгаснаў» у калгасе «Комсомолец», Рутыскага сельсавета, устаноўлена, што фактаў стэржні напасоў у калгасе «Комсомолец» у 1936 годзе не было. Таны факт быў у 1935 годзе, і гэта справа была прадметам расследвання наступных арганізаў».

Надзіскалі гэты адказ старшынні і сакратар райвыканкома. Між тым, аўтары пісьма ні слова не казалі аб стэржні калгасоў. Назвалі сваю звестку «Група партгаснаў» па той прычыне, што старшынні сельсавета Яромска і старшынні калгаса Пачэпка ў калгаснікаў пытаюць: «Як-бы ў вас пабырца?» Гэта значыць, што яны ўвоўным знакам аспрацаў вышні. Аб гэтым ужо ведаюць усе калгаснікі. Але ў райвыканком не прышлі сур'ёзна чытаць пісьмы і скаргі працоўных. Яны працягалі толькі агадоваць і раілі, што справа іх аб стэржні калгасоў.

Вост яшчэ адзін факт. У свай час калгасніка калгаса «Ленінскі шлях» сігналізавалі ў «Звязду» аб тым, што старшынні гэтага калгаса Каметкін груба парушае сталінскі статут сельсасарцель, што ён

КАГАН.

ПОШТА „ЗВЯЗДЫ“ ЗА ДЗЕНЬ

Штодзёна з рання да позняй ночы па Менску ходзіць аўтамабіль з кароткім надпісам на кузавах: „Пошта“. Тры разы ў дзень аўтамабіль з такім надпісам у паўны гадзінны спыняецца ля паўстанцаў рэдакцыі „Звязды“. З яе ў асаблівую рэдакцыю перадаюцца шматлікія карэспандэнцыяныя Валікі і маленькія конверты, заклееныя маршамі, і конверты без марак, адкуль бы яны ні былі пасланы, і нярэдка з такім простым надпісам: „Менск, рэдакцыя „Звязды“, або „Менск, у „Звязду“, — дайшы па назначэнню.

3-га мая — звычайны рабочы дзень рэдакцыі. У гэты дзень пошта даставіла чарговую адпраўку пісем. Сярод іх 258 карэспандэнцый, заяў, скаргаў і запітанняў. Пошта была атрымана амаль з усіх 90 раёнаў БССР, з 8 гарадоў і раёнаў іншых рэспублік СССР. Больш чым адкуль атрымана пісем з Бабруйскага, Смаленскага, Брагінскага, Аршанскага і Мінска-Маскоўскага раёнаў (па 7—10 з кожнага раёна).

За 3-е мая „Звязда“ атрымала пісем ад 34 рабочых, 108 калгаснікаў, 68 настаўнікаў і служачых, 7 чырвонаармейцаў, 37 аднаасобнікаў і 4 саматужнікаў. Пісем індывідуальныя і калектыўныя. Пішма рабочы Н. І. Мавсеева з Масквы і калгасніца Багунова з Талачынскага раёна, рэдактар шматтыражкі „Гомельскага“ Г. Казімір і 8 пайшчыкаў Віршаўскага сельна, Кіліўскага раёна і інш.

Шмат рабальскараў і чытачоў „Звязды“ з горадско павятамліючы аб тых дасягненнях, з якімі прапаноўвае рэспубліка адначасна свята Першае мая. Сельгоры Беларускага В. пішма, што калгас „Пролетары“ Гаўскага раёна, сустраў свята высокакачэснай сабёй. Раступі стыхануўныя сацыялістычнага земляробства; іх зарплата ў калгасе ёсьць 18 чалавек.

Аб поспехах на сабёе, аб барацьбе за сталінізму 7—8 мільяраў пудоў хлеба расказваюць у сваіх пісем М. Казлоўскі (калгас „Шлях да сацыялізму“, Бабруйскага раёна), М. Івашкевіч (сабёе „Старшыня“, Чырвонаслобоўскага раёна) і інш. Як бы пераклікаюцца з гэтымі карэспандэнцыямі, старым аграном Чырвонопольскага раёна І. К. і Ногіч І. М. з сельскагаспадарчай арцелі „Совіетскі“, Касцюковіцкага раёна, скардзіцца ў „Звязду“ на тое, што рэдакцыя касцюковіцкай раённай газеты, замест рагавання на зямлі сельскараў, перамясьціла іх на рассяляванне тым сабёем, пра які яны пішучы. Калгасні сельскагаспадарчай арцелі імя Малава, Суражскага раёна, Баранаў Ф. А. у сваім пісьме ў „Звязду“ справядліва абурэна бюракратычнымі адносінамі раённага пракурора да рассялявання яго зямлі, накіраванай са „Звязды“.

Пераважную частку пісем, якія паступаюць у „Звязду“, рэдакцыя пасылае адпаведным арганізацыям для неадкладнага рагавання. З мая рэдакцыя атрымала 234 паведамленні розных устаноў і арганізацый аб выніках рассялявання пасяльняў і са „Звязды“ карэспандэнцый, скаргаў і заяў.

Парышчэ райвыканкам паведамляе, што па пісьму сельгора Устаўлена беагаспадарчыя адносіны і калгас імя Валікіна. За дапушчэнне беагаспадарчыя агрульскіх сходаў калгаснікаў знаў з работі старшыню калгаса Папура і справа аб ім перадава сследным арганам.

Даманавіцкі райвыканкам паведамляе, што па пісьму сельгора зят з работі і здан над суч наместні старшыні Каліцкага сельсавета Токі, які парашаў рэвалюцыйнае законнасьць.

падрываў дзейнасці ворагаў у калгасе, акая ідзе на ліні раскрывання калгаснай маемасці; 14 пісем аб драўняй рабоне мясцовых аргану ўлады; 5 пісем аб парухонні рэвалюцыйнай законнасці.

Доўгі час калгаснікі сельскагаспадарчай арцелі „Перамога“, Бабруйскага раёна, дабіваюцца перад раённымі арганізацыямі аскараўлення свайго калгаса. Старшыня калгаса Дыбо, які спеўся з рознымі працісцетамі, творыць бяспачыствам, ігнаруе волю калгаснікаў і рашэнні сходаў.

У сваім калектыўным пісьме ў „Звязду“ 17 членаў гэтага калгаса пішучы, што Дыбо і яго суботыўнікі як на ўсё адольны людзі, маюць надычайна добра адшліфаваныя зыкі, таму на сходах гаварыць калгаснікам немагчыма.

Калгаснікі сельскагаспадарчай арцелі імя Валікіна, Рачышкага раёна, выкрываючы ачыннае дзейнасць свайго старшыні Барука, патрабуюць прыгнупі яго да алканасці і зусім правільна заўважаюць, што „мы маглі б пры правільным кіраванні быць у раёне перадавым калгасам, бо ў нас ёсьць магчымаць для гэтага“.

Літаральна кожнае пісьмо ў рэдакцыю прасінуца клопатам аб умацаванні калгаснай гаспадаркі, як аб адзіна правільным шляху развіцця зямножнага і культурнага жыцця сялянства.

Наставінік Віршаўскай школы, Гомельскага раёна, Сафонаў Г. К. і камсорг мясцовай комсомольскай арганізацыі Казлоў А., паведамляючы аб воражэй дзейнасці ў калгасе „Першае мая“ групі ларкювікаў, патрабуюць у сваім пісьме выкрывіць гэты напалоўскі агру і ўзару на ёй шляхам хутчэйшага адрывіцца калгаснага клубу (які будучы некалькі год) і шырокага разогрвання пайшчыка-масавай і культурна-выхавачай работі сарод насельніцтва.

Прапаноўвае ў пісьмах у друк дабіваюцца ажыццяўлення свайх законных патрабаванняў, чулага і хуткага рагавання на сігналы, якія імі палюцца з месц. Але на ўсюды адносяцца з патрабаванні ўвагаю да патрабаванняў і крытыкі мас. Зусім правільна Баранаў І. К. і Ногіч І. М. з сельскагаспадарчай арцелі „Совіетскі“, Касцюковіцкага раёна, скардзіцца ў „Звязду“ на тое, што рэдакцыя касцюковіцкай раённай газеты, замест рагавання на зямлі сельскараў, перамясьціла іх на рассяляванне тым сабёем, пра які яны пішучы. Калгасні сельскагаспадарчай арцелі імя Малава, Суражскага раёна, Баранаў Ф. А. у сваім пісьме ў „Звязду“ справядліва абурэна бюракратычнымі адносінамі раённага пракурора да рассялявання яго зямлі, накіраванай са „Звязды“.

Пераважную частку пісем, якія паступаюць у „Звязду“, рэдакцыя пасылае адпаведным арганізацыям для неадкладнага рагавання. З мая рэдакцыя атрымала 234 паведамленні розных устаноў і арганізацый аб выніках рассялявання пасяльняў і са „Звязды“ карэспандэнцый, скаргаў і заяў.

Парышчэ райвыканкам паведамляе, што па пісьму сельгора Устаўлена беагаспадарчыя адносіны і калгас імя Валікіна. За дапушчэнне беагаспадарчыя агрульскіх сходаў калгаснікаў знаў з работі старшыню калгаса Папура і справа аб ім перадава сследным арганам.

Новая Масква. НА ЗДЫМКУ: будынак рэдакцыі газеты „Правда“ (вуліца „Правды“). Фото В. Олейніка (СФ).

ТЭХНІКА „ПРАВДЫ“

Штодзень па ўсёх дарогах Савецкага Саюза ва ўсе гарады і сёлы, на фабрыкі і заводы, у часі Чырвонай Арміі, у калгасы, за граніцу рассяляюцца каля двух мільяёнаў экзэмпляраў „Правды“.

„Правда“ — самая шматтыражковая газета СССР і адна з самых шматтыражковых газет свету.

Друкарня імя Сталіна, дзе друкуецца „Правда“, — магучае прадпрыемства, абсталяванае найвышэйшымі паліграфічнымі машынамі.

Рукавіскі і ілюстрацыі палюцца ў друкарні на ілюстрацыйнай пошце, станцыі якой разгучаны ў важнейшых пунктах прадпрыемства. Матэрыял набіраецца ў поху, дзе ўстаўлена каля 40 наборных машын — літатраў. Стаханавы на гэты машыне набіраюць звыш дваццаці тысяч знакаў за гадзіну.

Абсталяванне пайшчыкаў — найвышэйшае канструіраванае, дазваляе затраціць на працэс вырабу літне ў два разы менш часу, чым на старым прадпрыемстве. Франс матрыцаваны і стэрэаграфіяваны паліграфічныя прадпрыемства 15 мінут. Стэрэаграфіяны паступаюць на друкарскую машыну — магучы апарат — на транспарытёр даўжынёй у 110 метраў. Машына прыстававана для выпуску газеты ў 4, 6, 8, 12, 16 і т. д. старонак. Увесь тыраж „Правды“ друкуецца на працягу 3—4 гадзін, прычым, адначасова друкуецца газета „Комсомольская правда“ і „Псковская правда“.

Друкарскі апарат, на якім друкуецца „Правда“, з’яўляецца адным з самых уласнаканаленых і прадукцыйных газетных апаратаў не толькі ў нашай краіне, але і ў Еўропе. Штодзень праз яго праходзіць каля 100 тон газетнай паперы. Паперу палюцца вагома на чыгуначнай ветцы на тэрыторыі друкарні. Да апарата наперада дастаўляецца спецыяльнымі вагачэткамі па вузкакалейнай дарозе.

Адрукаваная газета па транспарытэрах паступае ў экзэмплянцы, дзе робіцца вярхоўна, укладвацца і раскідвацца па паштовых аддзяленнях і чыгуначных вузлах. Штодзень тыраж „Правды“ адраўляецца ў 8 тыс. вузлоў Савецкага Саюза і за граніцу. Транспарытэраў газет з экзэмплянамі робіцца па густой сетцы лётных транспарытэраў, агульная даўжыня якіх пераўражае азіяны кілометр. На транспарытэрах газета палюцца ў аўтамабіль, акая дастаўляе яе ў паштовую аддзяленні мааскоўскіх вакзалаў, а адкуль — па ўсёй краіне.

РОСТ ДРУКУ У БССР

У 1913 годзе на тэрыторыі цяперашняй БССР выдывалася каля двух дзесяткаў газет, з якіх толькі дзве на беларускай мове і адна на яўрэйскай. Амаль усё яны з’яўляліся або ведомственымі, або чорнасоўна-пагоннымі і папюўскімі лісткамі, служыўшымі адным са сроткаў правядзення русіфікацыйнай і каланіяльнай палітыкі царства. Тыраж усіх выданых на тэрыторыі нават і дзесяткаў тысяч экзэмпляраў.

Кастрычніцкая рэвалюцыя змяла гэтыя лісты і разам з гаспадарамі, якія яны служылі. У магучым росце культуры вызвалена рэвалюцыйнай ад прычынчання прапублікацыі народу Беларусі перыядычным друк, які моцна зброя большавіцкай партыі, заныў тэматасе маса. Непарушальна вырасла колькасць газет і журналаў на мовах усіх нацыянальнасцей, насіяляючых БССР.

У 1928 г. ужо выдывалася да 40 назваў газет з талым тыражом у 18 млн. 600 тыс. экзэмпляраў і да 15 назваў журналаў. З гэтай колькасці 12 газет выдывалася на беларускай мове, а астатнія на рускай, яўрэйскай, польскай і літоскай мовах.

Выключны рост перыядычнага друку далі годзі сталінізму пайшчыка. З’явіліся аўсім новым масарыя газетам — фабрычна-заводскія, сабурнае, транспарытэрыя шматтыражкі. Да наша 1936 года колькасць газет, выдываемых на БССР, вырасла да 243, з іх — 12 перыядычных, 4 аўгрудытэрыя, 86 раёнавых, 63 фабрычна-заводскія, 17 сабурнае, 11 транспарытэрыя і т. д. У гэтым ліку 17 газет выдываюцца штодзёна. Разам тыраж гэтых газет дасягае 743.412 экзэмпляраў.

Не менш вырасла і кніжная прадукцыя, выпускаемая выдыватэліямі Беларусі. Калі ў 1924 годзе было выдана ўсяго 330 назваў кніг, то за 1936 год выдана 938 кніг з агульным тыражом у 9 мільяёнаў 96 з паловай тысяч экзэмпляраў. З гэтай колькасці выдана на беларускай мове 691 кніжка, на рускай — 174, на яўрэйскай — 51, польскай — 16 і на літоскай — 6 кніг.

Не гледзячы на такі рост, усё-ж кніжны рынак не зааважывае велізарнага пошты на кнігі і патрабаванні чытачоў, культурна вырасны разам з агульным ростам краіны сацыялізма.

Зводна аб ходзе веснавой сабёй па раёнах БССР на 30 красавіка 1937 г.

Table with columns: НАЗВА РАЁНАУ, Устаўнае паведамленне, Устаўнае абсталяванне, і т. д. Lists various districts and their agricultural progress.

АРГАНІЗАТАРЫ ПЕРАМОГИ

Так, па праву, можа называцца рэвалюцыйны друк Іспаніі.

Першае месца ў разе арганізатараў перамогі, баспрэчыва, належыць аргану іспанскай кампарты „Мундо обреро“. Баявоу аргану кампарты Іспаніі належыць гістарычная заслуга мабілізацыі мас на абарону Мадрыда, на абарону валайскага горада ад нападў фашысцкіх мацэжнікаў і інтэрвентуў.

„Мундо обреро“ з дня на дзень з усім жападам змагавіцца за ўмацаванне дысплыліны ў арміі, за стварэнне адзілага камандаванна, за распырэнне ваеннай індустрыяльнасці, за мабілізацыю тлму, за ўмацаванне адзіства антыфашысцкіх разоў. „Мундо обреро“ з усімі большавіцкай страснасьцю і базітанасцю выкрывае зраджыцкую тактыку іспанскіх транспістаў — агентаў і саюзнікаў мацэжнікаў і інтэрвентуў.

НА СОВЕШКА-МАНЧУРСКАЯ ГРАНИЦЫ

ХАБАРОВСК, 3 мая. (БЕЛТА). 2 мая ў 17 гадзін 20 мінут — наш паранічны дзор у раёне паранічнага аяка літэр „М“, на захад ад возера Ханка, заўважыў на савецкай тэрыторыі групу ўзброеных япон-манчжурскіх салдат, якія працоўвалі ўглыб савецкай тэрыторыі. У той-да час другая група япон-манчжур пры адным кулямёне размясціліся на лініі граніцы, якіячы агуль пагляд за савецкай тэрыторыяй.

Нагнучыся на савецкі дзор, япон-манчжурская група адрыва па ім агонь з вінтовак, патрымаючы кулямённым агнём япон-манчжур, якія размясціліся на граніцы. Нашы паранічыкі адкаман агнём прамучылі япон-манчжур аступіць на манчжурскую тэрыторыю. На месцы заапан нашымі паранічыкамі былі выдлены і падараны японскі стралены вінтавачныя літэры.

Панамскі канал патрабаваў большай колькасці зямляных работ, аднак, ён значна карапей, чым канал Волга—Масква. Японіі, апрача таго, што ён з’яўляецца буйным военым шляхам, праістаўляе сабой вялікую гідралектрычную пабудову. Як і пры пабудове Маскоўскага метра, была адана вялікая ўвага архітэктурі.

ЗАМЕЖНЫ ДРУК АБ КАНАЛЕ ВОЛГА—МАСКВА

Н’Ю-ЁРК (буйнейшы пэнтр ЗША). 2 мая. (БЕЛТА). Газета „Н’ю-Ёрк Таймс“ аўдубікавала карэспандэнцыю з Масквы, прысвечаную сканчэнню будаўніцтва канала Волга—Масква. Газета ўказвае, што будаўніцтва канала закончана ў адзіляючых кароткі тэрмін.

Паводле слоў газетцы, канал Волга—Масква з’яўляецца буйнейшай пабудовай Савецкага Саюза. Гэта пабудова, піша газета, займае Дняпрабуг. Маскоўскі метр-палітан і Беларуска-Балтыйскі каві. Ва многіх адносінах гэта найвышэйшы канал у свеце.

Панамскі канал патрабаваў большай колькасці зямляных работ, аднак, ён значна карапей, чым канал Волга—Масква. Японіі, апрача таго, што ён з’яўляецца буйным военым шляхам, праістаўляе сабой вялікую гідралектрычную пабудову. Як і пры пабудове Маскоўскага метра, была адана вялікая ўвага архітэктурі.

НА ФРАНТАХ У ІСПАНІІ

ПАРЫЖ (сталапа Францыі), 4 мая. (БЕЛТА). Ва ўраганым выцорні павялічаны штаба іспанскай рэспубліканскай арміі гаворыцца, што ў паўночнай частцы біскайскага фронту рэспубліканскай войніцкай пашахова зрабілі новыя зямлі. Італьянскія войскі пайшчылі 2 мая новыя паражэнне. Захацаны палонныя, а таксама шмат ваеннага саражэння.

На іршых франтах атані мацэжнікаў адбылі. Праціўнік павёс сур’ёзныя страты. ЛОНДАН (сталапа Англіі), 3 мая (БЕЛТА). Згодна афіцыйнаму вестак з Бельбаа (галюны горад Баскская аўтаномная вобласць), 1 мая мацэжнікі два разы пайшчылі на біскайскай фронце сур’ёзнае пажарэнне і страпілі на мошай чыны 2.500 чалавек. Рэспубліканцы захавалі пашы палонныя—італьянцы і іспанцы—і вялікую колькасць ваенных матэрыялаў, у тым ліку 9 маршр, 16 кулямётуў і стлі вінтовак. Уся зброя—італьянскага пахожэння.

ПАРЫЖ (сталапа Францыі), 2 мая. (БЕЛТА). Маскоўскі карэспандэнт кансерватывнага газетцы „Обсервер“ у вялікай карэспандэнцыі апісае канал Волга—Масква. Карэспандэнт ўказвае, што канал з’яўляецца выдатнай пабудовай другой пайшчылі, кулы больш грандыёзнай, чым славеты Дняпрабуг і Беларуска-Балтыйскі канал.

ПАРАЖЭННЕ ЯПОНСКАГА УРАДА НА ВЫБАРХ У ПАРЛАМЕНТ

ТОКИО (сталапа Японіі), 2 мая. (БЕЛТА). Згодна афіцыйным даным, выбары ў ніжнюю палату японскага парламента, якія адбыліся 30 красавіка, далі наступныя рэзультаты: Партыя Мінсейто (партыя зямельнай арыстакратыі, прамысловага капітала, пэна з’яўляецца з банкі) атрымала 179 мандатаў. Партыя Сейкай (буйнейшая пайшчыная партыя Японіі, акая праістаўляе сабой блок памешчыкаў і капіталастаў) атрымала 175 мандатаў. Партыя Сейкай Тайсё (сацыял-дэмакратычная партыя) атрымала 37 мандатаў. Урадавая партыя Сейкай атрымала 19 мандатаў. Публіцанская партыя Кокумін Домей атрымала 11 мандатаў. Партыя Тохкай (радыкальная партыя) атрымала таксама 11 мандатаў. Розныя групы атрымалі 11 мандатаў, у тым ліку адзіц мандат

Рэспубліканцы, эвакууваўшы 30 красавіка Бермею і аступіўшы на акражычны вышні, змаалі мацэжнікаў у пастку. Чаці мацэжнікаў, мацэжнікаў у 6 тыс. чалавек, сарог якіх было шмат італьянскіх, імянуліся наступам на дарогу Бермею—Вільбаа, аднак бкзі сустрыці паражэнныя агнём. Як у Гвалалатары, італьянцы, адважыцца пайшчылі, пусціліся ўцякаць. Баскская войніцка анал гару Руанда і пазіцыі, панаючыя вал Бермею Іспанскія ўрадавыя аэмыны „Хосе Луіс Дыяс“ і „Сікар“ прымаў ўдзел у з’яўленых урадзвых часпій, абстраляваючы мацэжнікаў з мота.

Паводле слоў газетцы „Таймс“, поспехі баскскіх войск тлумачыць, па-першае, рэарганізацыя арміі, і па-другое, здымань у рэалітэце палітэліна ваеннага карабля мацэжнікаў „Эспанья“.